

svar, der som principielle altid skal forelægges for Skatterådet til afgørelse. De kriterier, der har betydning, er nævnt i stk. 4, nr. 1-5. Det drejer sig om sager, som vedrører et større antal skatteydere, større økonomiske værdier, fortolkning af ny lovgivning eller EU-retlige spørgsmål af væsentlig rækkevidde, eller som i øvrigt har påkaldt sig eller er egnet til at påkalde sig betydelig offentlig interesse. Det sidste kan f.eks. skyldes, at den skattepligtige er en offentligt kendt virksomhed, eller at der tidligere har været offentlig debat om det emne, som sagen vedrører.

Der er ikke i lovtæksten sat tal på, hvor mange skatteydere en sag skal vedrøre, eller hvor stort et beløb den skal dreje sig om, for at sagen hører blandt de sager, som skal forelægges for Skatterådet til afgørelse. Det skyldes, at der er tale om relative begreber, hvor grænsedragningen må afhænge af, hvilket retsområde der er tale om. En sag om indkomstbeskatning af lønmodtagere skal således vedrøre et større antal skatteydere end en sag om en punktafgift, der kun betales af et mindre antal virksomheder, for at skulle forelægges for Skatterådet til afgørelse. Endvidere skal der foreligge et vist element af fortolkningstvivl, idet det ikke er hensigten, at Skatterådet skal tage stilling til sager, hvor der allerede foreligger en fast administrativ praksis.

Bestemmelsen i stk. 4 er udtryk for en afgrænsning af, hvilke sager der skal forelægges for Skatterådet til afgørelse. Bestemmelsen suppleres af § 2, stk. 2, hvor efter told- og skatteforvaltningen altid kan vælge at forelægge en sag for Skatterådet til afgørelse. Det betyder, at told- og skatteforvaltningen godt kan vælge at forelægge en anmodning om et bindende svar for Skatterådet til besvarelse, selv om den ikke falder ind under én eller flere af kategorierne i § 21, stk. 4. Ved vurderingen af, om en anmodning om et bindende svar bør forelægges, vil det bl.a. blive tillagt betydning, om spørgeren har udtrykt ønske om at få svar fra Skatterådet, eller om det må anses for hensigtsmæssigt at indhente syn og skøn i sagen.

Det er i øvrigt forudsat, at Skatterådets formand og told- og skatteforvaltningen aftaler retningslinier for forvaltningens udvælgelse af sager efter kriterierne i stk. 4. Det gælder bl.a. i forbindelse med en afgrænsning af, hvad der til enhver tid skal betragtes som ny lovgivning, jf. bestemmelsens nr. 3, idet hensigten her er, at Skatterådet i en periode skal medvirke ved fastlæggelsen af en administrativ praksis, som herefter skal videreføres af told- og skatteforvaltningen.

Et bindende svar er udtryk for skattemyndighedernes retsopfattelse. Derfor vil den retsopfattelse, der er lagt til grund for et bindende svar, blive fulgt af myn-

dighederne ved deres administration af den disposition, der er omfattet af det bindende svar. Spørgeren kan naturligvis påklage et bindende svar, og den skattepligtige kan påklage en eventuel senere ansættelse. Kun de, som det bindende svar er rettet til, kan støtte ret på svarets bindende virkning.

Til § 22

Efter stk. 1 skal en anmodning om et bindende svar, der har betydning for ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, indgives senest en måned efter udløbet af det pågældende indkomstår. Dette gælder spørgsmål om såvel gennemførte som påtænkte dispositioner.

For anmodninger, der vedrører dødsboer, er fristen en måned fra skæringsdatoen.

I skatteretten fastlægges indkomstår med udgangspunkt i en kalenderårsinddeling. Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, skal anmodningsfristen på en måned efter indkomstårets udløb regnes fra udløbet af spørgerens regnskabsår, idet dette udgør det år, der danner rammerne for opgørelsen af den skattepligtige indkomst mv. Har spørgeren undtagelsesvis et »regnskabsår«, der lovligt fraviger 12 måneder, regnes anmodningsfristen også i disse tilfælde fra »regnskabsårets« udløb.

Anmodes om et bindende svar vedrørende overdragelse af et aktiv, en kontrolleret transaktion eller en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab, kan svaret have skattemæssige virkninger for alle parter i dispositionen. Efter stk. 2 er det derfor i sådanne tilfælde en betingelse for at få et bindende svar, at alle parterne anmoder om et bindende svar. Dette gælder dog ikke, hvis det er sikkert, at en part ikke bliver skattemæssigt berørt af svaret, f.eks. en udenlandsk part.

Der er ikke frister for indgivelse af anmodninger om et bindende svar om virkningerne for ansættelsen af gaveafgift eller afgift efter pensionsbeskatningsloven. Men har en gave betydning for ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, skal fristen på en måned efter indkomstårets udløb overholdes.

Efter stk. 3 er det inden for visse frister spørgerens valg, hvor bindingsperioden skal ligge.

Bindingsperioden kan ikke begynde tidligere end 12 måneder forud for begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen har modtaget anmodningen om det bindende svar. Der kan anmodes om bindende svar om afgifter vedrørende en gennemført disposition op til 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen